

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ

47

ISSN 1211-7250

ISBN 80-86023-77-X

BRNO 2006

PD 1520/47.2006

PŘEHLED VÝZKUMŮ

Recenzovaný časopis, vydává Archeologický ústav Akademie věd České republiky Brno.
Peer-reviewed journal published by the Institute of Archaeology, Brno.

Předseda redakční rady
Head of editorial board

Pavel Kouřil

Redakční rada
Editorial board

Herwig Friesinger, Václav Furmánek, Janusz K. Kozłowski,
Alexander Ruttikay, Jiří A. Svoboda, Ladislav Veliačik

Odpovědný redaktor
Editor in chief

Jaroslav Tejral

Výkonná redakce
Assistant Editors

Dana Gregorová, Balázs Komoróczy, Ladislav Nejman, Rudolf Procházka,
Stanislav Stuchlík, Lubomír Šebela, Petr Škrdl

Adresa redakce
Address

Archeologický ústav AV ČR
Královopolská 147, 612 00 Brno
E-mail: pv@iabrno.cz
<http://www.iabrno.cz/3cacz.htm>

KNIHOVNA AV ČR

PD 1520

47 (2006)

97220/07

07220/07

Obrázek na obálce
Cover illustration

Pekárna. Kamzík (*Rupicapra rupicapra*). Foto M. Frouz

Vychází jednou ročně/Published yearly

ISSN 1211-7250

ISBN 80-86023-77-X

Copyright © 2006 by the Archeologický ústav AV ČR Brno, and by the authors.

Tisk/Print Bekros

Pokyny pro autory na internetové stránce
Instructions to authors on internet pages

<http://www.iabrno.cz/3calcz.htm>

9395458

LIPNÍK NAD BEČVOU (k. ú. Loučka, okr. Přerov)

„Prostřední“. LnK. Sídliště. Záchranný výzkum.

Během archeologických dohledů na stavbě dálnice D 47 z Lipníka nad Bečvou do Běloutína byly na katastru obce Loučka v trati „Prostřední“ objeveny a prozkoumány tři archeologické objekty. Trať „Prostřední“ je rozložena mezi cestami z Lipníka nad Bečvou do Loučky a z Loučky do Jezernice na mírné terénní vlně o nadmořské výšce 270,0 m až 290,0 m. Lokalitu obtékají dvě vodoteče, ze západu potok Loučka a z východu potok Hlásenec. Objekty ležely ve vzdálenosti cca 300 m západně od potoka Hlásence a 150 m jižně od cesty Loučka – Jezernice, a to v nadmořské výšce 280,0 m. Místo jejich nálezů je možno identifikovat na mapě ZM ČR 1 : 10 000 těmito koordináty: list 25-11-25: 28 mm od západní sekční čáry (ZSČ) a 146 mm od jižní sekční čáry (JSČ), 29 mm od ZSČ a 145 mm od JSČ, 39 mm od ZSČ a 153 od JSČ.

Protože lokalita Loučka 3 „Prostřední“ byla v rámci předstihových archeologických výzkumů zkoumána už v letech 2003/2004, navazujíc dokumentace výzkumu z roku 2005 na starou číselnou řadu objektů (čísla 388–390). Výzkumem bylo zjištěno, že jen 2 zkoumané objekty jsou antropogenního původu a patří kultuře s lineární keramikou (obj. 388–389), objekt č. 390 byl s největší pravděpodobností přírodního původu.

Objekty č. 388 a 389 byly vzdáleny od sebe cca 3 m. První objekt č. 388 byl orientován směrem S–J, měl oválný půdorys a jeho výplň tvořila kompaktní ulehlá hlína středně šedočerné barvy. Z objektu se dodnes dochovala jen spodní část, která se na profilu objevila jako dvě menší v řezu mísovitě zahloubeniny o maximální hloubce 0,30 m. Objekt měl maximální délku 2,20 m, maximální šířku 1,50 m a 0,30 m hloubky. Během preparace byly v zásepě jámy registrovány drobné mazanice.

Objekt č. 389 o orientaci SV–JZ měl v půdorysu tvar pravidelného oválu o rozměrech 2,90 m maximální délky a 2,20 m maximální šířky, řez měl mísovitý tvar s mírně nakloněnými konkávními stěnami, dno jámy bylo konkávní, lehce nepravidelné, maximální dochovaná hloubka objektu byla 0,4 m.

Třetí objekt č. 390 měl pravidelný kruhový půdorys a zásep složený ze dvou vrstev, a to černé umístěné na obvodě a vnitřní žluté – stejné s místním podloží. Podle zkušeností z výzkumů na lokalitách Loučka 1 a Loučka 3 se jedná o jámu zřejmě přírodního původu bez archeologických nálezů, a proto nebyl objekt zkoumán.

Archeologické objekty (č. 388 a 389) se vyskytly společně na skryté ploše budoucího úseku dálnice v roce 2005, zatímco přibližně 250 m JZ směrem vzdálený ojedinělý objekt téže kultury byl prozkoumán během záchranného archeologického výzkumu v sezóně 2003/2004. Lze se proto domnívat, že stavba dálnice odkryla okraj nového neznámého sídliště anebo jsou to objekty hospodářského účelu vykopané mimo sídelní areál.

Arkadiusz Tajer

Resumé

Lipník nad Bečvou (Kataster Loučka, Bez. Přerov). „Prostřední“. Linienbandkeramik. Siedlung. Rettungsgrabung.

MAŠOVICE (okr. Znojmo)

„Pšeničné“. LnK, MMK Ia (Lengyel I). Sídliště. Záchranný výzkum.

V roce 2005 byly zkoumány plochy celkem 5 rodinných domů, přičemž se podařilo na 2 parcelách (p. Potácel a Oberdorfer) zachytit 2 jámy kultury s lineární keramikou. Na západním okraji lokality byla na parcele p. Pečinky prozkoumána zásobní jáma kultury s moravskou malovanou keramikou (MMK Ia, Lengyel I).

Zdeněk Čížmář

Resumé

Mašovice (Bez. Znojmo). „Pšeničné“. LnK, MMK Ia (Lengyel I). Siedlung. Rettungsgrabung.

OLOMOUC (k. ú. Nemilany, okr. Olomouc)

Lidická ulice. LnK. Sídliště. Záchranný výzkum.

Na přelomu října a listopadu 2005 bylo v záboru stavby rekonstrukce ulice Lidické identifikováno a prozkoumáno 58 sídlištních objektů a 1 kostrový hrob. Lokalita se nachází na svahu sprašové návěje nad údolní nivou řeky Moravy v nadmořské výšce 213–215 m a můžeme ji identifikovat v mapě M 1 : 10 000, list 24-22-24, v souřadnicích Z s.č.: J s.č. – 345 mm : 238 mm a 350 mm : 236 mm.

Na této lokalitě známé již z minulosti bylo prozkoumáno 5 sídlištních objektů a jedna pec s vymazaným dnem s obložky. Keramiku nalezenou v jamách lze datovat do mladšího období LnK.

Marek Kalábek

Literatura

Šrámek, F. 2003: *Olomouc-Nemilany: plynofikace obce*. Nálezořá zpráva v archivu ARÚ AV ČR Brno, č. j. 982/04.

Resumé

Olomouc (Kataster Nemilany, Bez. Olomouc). Lidická Str. Linienbandkeramik. Siedlung. Rettungsgrabung.

Marek Kalábek

OLŠANY U PROSTĚJOVA (okr. Prostějov)

„Zlatníška“. LnK (IIa), bukovohorská kultura. Sídliště, keramický import. Záchranný výzkum.

V pořadí již pátý záchranný archeologický výzkum realizovaný na pozemku firmy Mürdter-Dvořák s.r.o. v Olšanech u Prostějova souvisel tentokrát s dostavbou výrobní haly místní nástrojárny a lisovny plastů. Povrchové průzkumy A. Gottwalda z počátku 20. století (např. Gottwald 1931, 24, 38, 77, 99, 107, 113) a zejména pak předchozí stavební akce z let 1995 až 2004 (např. Šmíd 2002) prokázaly, že se jedná o významnou archeologickou lokalitu s doklady lidských aktivit od neolitu až do raného středověku.

V členění krajinných typů podle P. Albrechta (1998, 56–58) náleží katastr Olšan u Prostějova k nivám větších přítoků řeky Moravy. Ty zahrnují výběžky Hornomoravského